

(ד' טו ע"א) תלת גלגלין דילה אינון תלת אבהן, ועלייהו אתמר (איוב לג כט) הן כל אלה יפעל אל ל פעמים שלש עם גבר, איחי ישועה דילה, גאולה דילה, בגין דקודשא בריך הוא לית ליה רשותא לאפקא מן גלותא, עד דאיחי נפקת עמיה, היא נבואה דילה, נבואה כלילא שית דרגין מסטרא דאת ו' דאיחי עמודא דאמצעייתא, ואיחי חלום אחר משתין בנבואה, ומאי שתין אלא לית שיב"ה (נ"א שינה) פחותה משתין, ודא ישראל סבא, דסליק באת ו' שית זמנין עשר דאיהו שתין.

ואיחי יראה מסטרא דשמאלא, אהבה מסטרא דימינא, ואיחי תורה מסטרא דעמודא דאמצעייתא, ואיחי אנכי מסטרא דאימא עלאה דאחידא בימינא, בגין דאנכ"י איהו כס"א בחושבן, ואתמר ביה (ישעיה טז ה) והוכן בחד כסא, ועלה אתמר (שמות כ ג) לא יהיה לך אלהים אחרים על פני, מסטרא דסמאל ל ונחש דאינון אלהים אחרים.

ואיחי פסח מסטרא דימינא, ואיחי ראש השנה מסטרא דשמאלא, ואיחי מצה פרוסה מסטרא דשמאלא, ואיחי מצה שלמה מסטרא דימינא, בגין דסטרא דצפון לאו איהו שלים, ובגין דא מצפון תפתח הרעה (ירמיה א יד), והיא (מצה) מצוה באת ו' מסטרא דעמודא דאמצעייתא.

ואיחי שבועות מסטרא דעמודא דאמצעייתא, שבועה שבועות ודאי אית בהון שבע שבתות, ובהון מ"ט יומין, בחושבן מ"ט אתון דקריאת שמע, דאינון שמע ישראל וכו', פרוף שם וכו', ביומא דחמשין שריא שכינתא עלאה בה, ואתקריאת מתן תורה, ועמודא דאמצעייתא איהו תורה דאתיהיבת בחמשין יומין דשבועות, ועלה אתמר בן חמשים לזקנה (נ"א לפינה), בההיא דאתמר בה כי זקנה אמה, ועלה אתמר (משלי ב ג) כי אם לפינה תקרא, בגין דאיחי ה' וסלקא באת י' לחמשין חמש זמנין עשר, ועלה אתמר בן חמשים לזקנה, בההיא דאתמר (שם כג כב) אל תבזז כי זקנה אמה, (ו' בן י"ה).

וזמנין אתקריאת ס' סתימא, ואתמר בה בן ארבעים לפינה, (כד לא איהו) בשותפא דאת י' אתקריאת ארבעים, ואיחי עלמא דאתי דלית ביה אכילה ושתיה, וכד סליק משה לגבה אתמר ביה (שמות כד יח) ויהי משה בחר ארבעים יום וארבעים לילה וגומר.

מתן תורה דא שכינתא תתאה, ועלה אתמר ישמח משה במתנת חלקו, בגין דאיחי דוגמא דעמודא דאמצעייתא, ועוד שבועות על שם מלא שבע זאת ונתנה לה גם את זאת (בראשית כט כז), מלא שבוע זאת דא שכינתא עלאה, (מלא שבוע ה' מלא י"ה), דאתמר ביה (שמות יז טז) כי יד על פי"ס י"ה, ונתנה לה גם את זאת דא שכינתא תתאה ה' ועירא, מלא דכלא עלאה ותתאה דא ו', איהו מלא י"ה לעילא, דאיחי מליא"ה אלהי"ם, ועלה אתמר (רות א כא) אני מלאה הלכתי, מלאה הלכתי לטורא דסיני, ובגלותא ריקם השיבני יהו"ה (שם) ואיהו מלא ה', ובה (נ"א וביה) (תהלים קד כד) מלאה הארץ קנינה.

ושכינתא תתא איהי סופ"ה, כ"ו ה"ס, דאיהי יהו"ה אדנ"י, פלילא מתרין שמהן, סופה חבורא
דתרויהו פגוונא דא יאהדונה"י, בגין דאיהי פלה דיליה, ואיהי בת שבע פללא דשבע ימי
סופה, וכד נטלא מאימא עלאה דאיהי שמחת תורה שמחת בית השואבה, ואיהי חופה דיליה,
אתקריאת שמיני חג עצרת.

בההוא זמנא דשמחת תורה שניין (נ"א שרא) עטרה בריש כל צדיק לעילא, כמה דאת אמר
(שיר ג יא) בעטרה שעטרה לו אמו, ביום חתונתו וביום שמחת לבו, ביום חתונתו דא שכינתא
תתא, וביום שמחת לבו דא שכינתא עלאה, והכי צריכין ישראל לאתעטרא בכלא (נ"א קלהו)
בעטרא על רישיהו (דף נו ע"ב) ביומא דשמחת תורה. ולקחתם לכם ביום הראשון פרי הדר
כפות תמרים וכו' (ויקרא כג מ), אתרוג איהי שכינתא תתא, ודמיא ללבא דאיהו לשמאלא דאיהו
גבורה, ובגין כד צריד בר נש לנטלא אתרוג בידא שמאלא ועריבא למחוי אתרוג דדמיא ללבא
שלימא בתיומת דילה, בגין ההוא דאתמר ביה (בראשית כה כז) ויעקב איש תם, למחוי שלימא
עמיה, וכמה דלית פסול בעיקב דלעילא, בן צריד דלא יהא פסול באתרוג, לקימא קרא (שיר
ד ז) בלד יפה רעיתי ומום אין בך, ואם היא ירוקא היא משופחת יתיר, פדיוקנא דהות אסתר
ירקרקת, דאתמר בה (אסתר ה א) ותלבש אסתר מלכות.

ואתקריאת הדסה על שם הדס, והדס אית ליה תלת הדסין, לאשתכללא בתלת אבהן, ואתקריאת
ערבה מסטרא דתריין שפון דאינון למודי יהו"ה, ואתקריאת לולב מסטרא דח"י עלמין, דאיהו
כליל ח"י ברבאן דצלותא, ולקבליהו עבדין ח"י נענועין בלולב בשית סטריין, תלת לכל סטרא
וסטרא, שית סטריין דכלילן בגופא דאיהו עמודא דאמצעיתא, דלולב על שמייה אתקרי ל"ו
ל"ב.

ואינון נענועין ח"י ד' זמנין, דסקין ע"ב, ואינון ח"י נענועין בהודו ליהו"ה תחלה וסוף, ח"י
באנא יהו"ה הושיעה נא, הא ע"ב, ואינון תליין מן ד' דאיהי שכינתא, וצדיק בה אתקרי ד'
זמנין ח"י ח"י ח"י ח"י דסקין ע"ב, מסטרא דתלת אבהן, ושכינתא דאשתתפת עמהון, דאינון
ח"י (פרקיין) בדרועא ימינא, וח"י בשמאלא, וח"י בגופא לגבי שדרה, וח"י בכרית מילה, ואינון
ו' סטריין תריין דרועין דמלפא, ותריין שוקין דמלפא, דאינון תרי גביאי קשוט, וגופא וברית הא
שית, ח"י נענועין לקבל ח"י חולין דשדרה מסטרא דגופא, וכל דא מסטרא דאילנא דח"י,
ומסטרא דאילנא דטוב ורע.

אתרוג דמי לצדיקיא, והדס לבינוניים, וערבה לרשעים, ושכינתא אתמר בה (תהלים קג יט) ומלכותו
כפל משלה, אף על גב דאתמר בה (משלי ג יח) עץ חיים היא למחזיקים בה, איהי שלטא על עץ
הדעת טוב ורע, מסטרא דיליה היא קריבא למלפא, (נ"א ומסטריין אלין לזמנין איהי נוקבא קריבא למלפא),
הדא הוא דכתיב (ויקרא טז ג) בזאת יבא אהרן אל הקדש מסטרא דימינא, לזמנין איהי רחיקא
מניה מסטרא דשמאלא, ואל יבא בכל עת אל הקדש, מסטרא דימינא איהי לא מקבלא טומאה,
טוב הוא ימינא, אבל אתרעה טוב מקבלא טומאה מרע ומות, הוא אתר לית ליה קריבו, (נ"א

אל הקדש איחי לא מקבלא טימאה, אבל אתרהא טוב מקבלא טימאה מרע ומתהוא אתר דלית ליה קריבו, ותמן צרינן
קורבנא לקרבא, וקטרת לרחקא ריח הטימאה מההוא אתה, ולקרבא זכותא לשמאלא גבירתא,
ולרחקא שפחה מתמן, ובגין דא פל שמחן אית בה.

ואתקרי שדרה אחור מסטרא דסיהרא, ומסטרא דעמודא דאמצעייתא אתקרי קדם, ורזא דמלה
אחור וקדם צרתני (תהלים קלט ה), ובגלותא השיב אחור ימינו מפני אויב (איכה ב ג), מאי אויב דא
סמא"ל, דכל אלהים אחרים אינון לאחור, ובגין דלא יסתכלון בשכינתא דאיהי למערב דאיהו
אחור, שני לה בימינא, ובגין דא אסור לעלאה למערב דאיהו אחור, בגין דתמן אלהים אחרים,
ותמן סם הפות שבתא"י, ובגין דהות בקדמיתא למערב וחרת לימינא, שאלין עלה אלהים
אחרים שבתא"י א"י שפ"ת, שבתא"י אתנון דיליה אי שבת.

וצריכין ישראל לשני לה אתר ושמא ועובדא, ודא איהו שנוי מקום ושנוי השם ושנוי מעשה,
בגין דלא אשתמודע ביה אויב דאיהו סמא"ל, ודא איהו השיב אחור ימינו וכו', אם זכאן